

Истиклолият ва озодӣ бузургтарин сарват ва бебахотарин неъматҳои худододист, ки барои ҳар як миллат ва шаҳрванди ватандӯсту ватанпарвар азизу муқаддас аст. Мардуми тоҷик аз дер боз орзуи ба истиклол расиданро мекард. Ба хотири соҳибватану мустақил шудан ва расидан ба истиклол фарзандони фарзонаи миллат сахми шоиста гузоштаанд, ки таърих ҳаргиз номи неки онҳоро фаромӯш нахоҳад кард.

Мо бояд ҳар нафас шукри ин неъматҳои Худовандро кунем, ки ба ин ганҷи бебаҳо – Истиклолияти давлатӣ ва сулҳу суботи кишвар шарафӣ гаштаем. Ватани тозаистиклоли мо дар ин муддати на он қадар тӯлонӣ ба пешравию дастовардҳои бузург ноил гашт, ки бори дигар аз сиёсати ҳирадмандонаи роҳбари муаззами кишвар, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон шаходат медиҳад.

Имрӯз беш аз 160 давлати дунё Тоҷикистони тозаистиклолро дар арсаи ҷаҳонӣ ба расмият шинохтааст, ки ин боиси ифтихор ва сарбаландии мо бояд бошад.

Тавре ҳамагон медонем бо мақсади иҷрои дастури супоришҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз санаи 15 сентябри соли 2018 дар вилояти муҳтори қўҳистони Бадахшон ҷиҳати таъмини волоияти конун, тартиботи ҷамъиятӣ, амниятӣ шаҳрвандон, мусодираи силоҳу аслиҳаи ғайриконунӣ, пешгирии маводи муҳадир ситоди байниидораҳои фаъолият дорад. Тибқи иттилои ВАО баъд аз таъсиси ситод то имрӯз 11 нафар ҷинойткорони дар қоғуқов қарордошта ихтиёран бо аризаи ҳудикрорӣ ба мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ҳозир шуда, микдори зиёди силоҳи оташфишон аз сокинони шаҳру ноҳияҳои вилоят ҷамъоварӣ ва мусодира қарда шуд. Ин аз он шаходат медиҳад, ки то ҳол дар миёни мардум шахсоне мавҷуд будаанд, ки ба қадри оӯдагии миллат ва ободии кишвар нарасида, ба умеди ваъдаҳои дурӯғи хоҷагони ҳориҷӣ мебошанд. Мардуми шарафманди вилояти Бадахшон бояд таъсисёбии ситодро интизор нашуда, пеши роҳи вайронсозии конунҳоро аз ҷониби ҷинойткорон мегирифтанд. Бузурге дуруст фармудааст, ки “Агар ҳоҳӣ озод зиндагӣ кунӣ, гуломи конун бош”. Тавре мебинем, роҷа нағардидани конунҳо дар вилоят бештар аз ҷониби ҷавонон сар мезананд, дар ҳоле, ки Ҳукумати ҷумҳурий меҳодад ояндаи давлатро ба ихтиёри ҷавонон воғузор намояд. Ба амал омадани ин конуншиканиҳо аз ҷониби ҷавонони вилоят боси нигаронӣ ва таассуф аст, ва мо ҷавонони вилояти Хатлон ҷунин амали ғайриконунии онҳоро маҳкум мекунем. Ин амалҳои ҷавонони вилоят, ки микдорашон анғуштшуморанд мақоли ҳалқии “Бо арбоб бози қарданро дорад”. Онҳо бояд андеша кунанд, ки ҷунин амалҳои беҳирадона боиси марғи ҷандин қаси беғуноҳ метавонад қардад.

Тибқи маълумоти ситод айни замон гурӯҳҳои муташаккили ҷинойтқори ноҳияи Шугнон ва шаҳри Хоруг аз Ҷумҳурии Ислонии Афғонистон қўшиши ворид намудани силоҳ, муҳимот ва маводи муҳадирро қоранд, ки ба манфиати мардуми ин вилоят нест. Ҷунин амалҳои барқасдона метавонад ваъъиятро ноором ва боз ҳам мураккаб қардонад. Мардуми шарафманди Бадахшон ва гузаштагони ин сарзамин ҳуб дар хотир қоранд, ки дар Афғонистон баъд аз он ки ҳокимият ба дастӣ афғонҳо гузашт ва онҳо сарзамини ҷапи қарёи Амуи тоҷиконро ба зерӣ тасарруфи ҳуд қароварданд, аз он замон то солҳои наздик ҳамеша аз ҷониби зарҳаридони маҳсул қўшиш қарда мешуд, ки як сиёсати истисморӣ ва поймол қардани ҳуқуқи манофеи соҳибони аслии ин сарзамин, яъне тоҷиконро пеш қаранд ва имрӯз ин ба таври дигар сурат меқардад. Ин гурӯҳи ҷавонон, ки ҷаҳми онҳоро имрӯз маводи муҳадир қўр қардааст, даст ба ҷинойт бар зидди ҳукумати

конститутсинй мезананд ва дер нест он рӯз, ки аз кардаи хеш пушаймон гашта, ангушти пушаймонй мегазанд. Аз ин рӯ, мардуми шарафманди Вилояти мухтори кӯхистони Бадахшон ва алалхусус чавонони онро зарур аст, ки бояд ба игвою дасисаҳои беасосу бемаънӣ, дурӯғу бухтони саркардагонӣ гурӯҳҳои муташаккили ҷинойтӣ бовар накунад, то рӯзи 15 октябр рӯзҳои башумор монда ва ҳар дақиқаро онҳое, ки то имрӯз силоҳҳои оташфишонро гайриқонунӣ дар хонаҳои худ нигоҳ медоранд ганимат шуморанд ва беҳтарин фурсати озод шудан аз ҷавобгарии ҷинойтиро аз даст надиханд. Боварӣ дорем, ки адолату инсоф ва ақлу ҳирад бар ҷаҳлу нодонӣ голиб омада, мардум аз пайи зиндагии озоду ошуда мегардад, мо медонем, ки мардуми оддӣ то имрӯз ҳеҷ гоҳ ба нигоҳдории силоҳи гайриқонунӣ ниёз надошт ва надорад. Он силоҳҳо гандум намекоранд, танҳо оташ мефишонанд, ки ба сари мардуми маҳалӣ мусибат ва ғаму андух меоранд.

Чунин вазъ мардуми кишвар, аз ҷумла моро водор созад, ки ба масъалаи ҳифзи сулҳ, таҳкими пояҳои давлатдорӣ ва мустаҳкам намудани иқтисоди мудоғиавии давлат ҳамчун шартҳои муҳимтарини пойдевори суботи оромии ҷомеа аҳамияти хосса зоҳир намоем. Мардуми мо ба қадри сулҳу оромӣ бештар мерасад, зеро бо айби як гурӯҳ шахсони зарҳарид, роҳбарони баъзе азҳоби сиёсӣ ва хоҷагонии ҳориҷии онҳо, ҷумҳурии мо ба ғирдобии ҷанги шаҳрвандӣ гирифта шуда, ҳисороти зиёди моддиву маънавиро паси сар намуда буд.

Ҳар қадоми мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошед, ки сулҳу субот ва оромиву озоиш барои ҳар кишвару миллат, махсусан, барои ҳалқи мо, неъматҳои бузург махсуб ёфта, ҳифзу ҳимояи он вазифаи муқаддаси ҳар як фарди миллатдӯсту ватанпараст ва қулли ҷавонони бонангу номуси Ватан мебошад. Пойдевори давлат бояд мустаҳкам бунёд карда шавад ва он таҳкурсии пеш аз ҳама талқини ҳамаҷонибаи ифтихори ватандорӣ аст. Он бояд дар муқобили маҳалгароӣ қарор бигирад, зеро ватандӯстӣ ҷавҳари ниҳоист, ки инсонро ба гузаштаву имрӯзаи кишвараш ошно месозад ва мепаивандад, ба ояндааш мутмаини дилғарм месозад.

Гурӯҳи ҷавонони

вилояти Хатлон